

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **A. A.**
bez státní příslušnosti (X)
t. č. pobytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Nad štolou 936/3,170 34 Praha 7 - Holešovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2025, č. j. OAM-518/ZA-ZA11-P05-R2-2021,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2025, č. j. OAM-518/ZA-ZA11-P05-R2- 2021, se *ruší* a věc se *vrací* žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalobci se *nepřiznává* náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovaný *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Jádru věci

1. Žalovaný na konci roku 2021 zastavil řízení o opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. V rámci následného soudního řízení žalobce předložil nový důkaz o tom, že mu v Palestině hrozí smrt ze strany teroristické organizace. Krajský soud kvůli tomu zrušil rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Uložil mu, aby posoudil věrohodnost tohoto dokumentu a souvisejících tvrzení žalobce. K tomu si žalovaný měl

opatřit náležité podklady. Tento úkol ovšem žalovaný nezvládl. A navíc chybně, v rozporu s podklady ve spise, shledal, že na Západním břehu Jordánu nedošlo od podání žalobcovy původní žádosti o mezinárodní ochranu k relevantní změně okolností.

II. Dosavadní vývoj

2. Žalobce podal na konci ledna 2020 svoji první žádost o mezinárodní ochranu. Žalovaný o ní rozhodl v dubnu 2021. Mezinárodní ochranu žalobci neudělil. A žalobce se proti tomuto rozhodnutí nebránil žalobou. Žalobce tehdy tvrdil, že mu v Palestině hrozí zabití od příbuzných dívky, se kterou měl mimomanželský poměr, při němž otěhotněla. To odporuje islámským tradicím, proto mu vyhrožují. Žalobce se s příbuznými oné dívky nikdy osobně nesetkal. Vyhružky adresovali jeho rodině. Osobně i telefonicky. Na policii se neobrátil, protože se styděl. Báł se také, že by ho zadrželi. Jeho rodina se s ním přestala bavit. Podle žalovaného žalobcovy problémy neměly spojitost se žádným z azylově relevantních důvodů. Vůči jednání tzv. soukromých původců pronásledování či vážné újmy měl žalobce nejprve využít dostupné prostředky vnitřní ochrany.
3. V červenci 2021 žalobce podal opakovanou žádost o mezinárodní ochranu. Uvedl, že důvody k jejímu podání má stejné. Má obavy z výhružek zabitím, jak uváděl v předchozím řízení. Nic se v jeho případě nezměnilo.
4. Rozhodnutím ze dne 7. 12. 2021, č. j. OAM-518/ZA-ZA11-P05-2021 („první rozhodnutí žalovaného“) žalovaný řízení o opakované žádosti žalobce zastavil pro její nepřípustnost podle § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Žalobce uváděl stejné důvody pro podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu, jaké uváděl v prvním řízení. Žádnou relevantní novou skutečnost neuvedl. Zároveň v Palestině nedošlo ke změně, která by takovou skutečnost zakládala.
5. Proti prvnímu rozhodnutí žalovaného žalobce podal žalobu. V ní tvrdil, že poté, co obdržel první rozhodnutí žalovaného, to oznámil své rodině, která jej informovala o novém vývoji situace. Řekli mu, že rodina dívky, se kterou měl žalobce vztah, se zřejmě obrátila na příslušníky hnutí X. Konkrétně na X („X“), kteří nyní po žalobci jdou. Do domu jeho rodičů zaslali několik oznámení, podle kterých je žalobce na seznamu morálních odpadlíků a hrozí mu za to trest smrti. Toto prohlášení v arabském jazyce, které bylo na dveřích domu jeho rodiny, spolu s jeho překladem do češtiny žalobce doložil soudu. Při jednání pak doložil, že oznámení dostal 30. 12. 2021.
6. Krajský soud s ohledem na svoji povinnost zajistit úplný a aktualizovaný přezkum rozhodnutí žalovaného (čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice) rozsudkem ze dne 14. 10. 2022, č. j. 41 Az 1/2022-55 („první rozsudek krajského soudu“) zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Soud nemohl sám hodnotit věrohodnost žalobcem nově doloženého prohlášení X. Takové hodnocení by totiž vyžadovalo komplexní znalost situace v zemi původu žalobce. A k tomu je nejlépe vybavený sám žalovaný, který má zároveň k dispozici více prostředků k případnému ověření autentičnosti předloženého prohlášení (např. pomocí relevantních zastupitelských úřadů v dané oblasti).
7. Žalovanému proto krajský soud uložil, aby nejprve posoudil věrohodnost žalobcem doloženého prohlášení X. S ohledem na obsah informací o Palestině týkajících se zejména působení X na Západním břehu Jordánu měl žalovaný zkoumat, zda je pravděpodobné, že

by X vůbec takové oznámení učinila a že by následně dostála výhrůžkám v něm uvedených. K tomu všemu si měl opatřit odpovídající podklady.

8. Pokud by žalovaný dospěl k závěru, že toto oznámení není věrohodné, a zároveň žalobce neuvedl žádné nové relevantní skutečnosti, pak žalovaný mohl opakovanou žádost znovu označit za nepřipustnou a řízení o ní zastavit. V opačném případě měl žádost znovu meritorně projednat.
9. Žalovaný podal proti prvnímu rozsudku krajského soudu kasační stížnost, ale Nejvyšší správní soud ji odmítl pro nepřijatelnost usnesením ze dne 16. 1. 2023, č. j. 10 Azs 303/2022-27.
10. V dalším řízení si žalovaný za účelem splnění závazného pokynu plynoucího z prvního rozsudku krajského soudu opatřil dva nové podklady: (1) *Informaci OAMP MV ČR, Palestinská autonomní území. Bezpečnostní a politická situace v zemi* ze dne 20. 1. 2025 („Informace OAMP 2025“), a (2) *Informaci MZV ČR, č. j. 128212-6-2024-MZV/LPTP, Palestinská autonomní Území/Západní břeh Jordánu, Informace k případu konkrétního žadatele ze Západního břehu Jordánu* ze dne 12. 12. 2024 („Informace MZV“), která se týkala přímo žalobcova azylového příběhu. Vycházela z informací od Styčného úřadu ČR v Ramalláhu („styčný úřad“). Žalobce nechtěl doplnit podklady k rozhodnutí a při seznámení se s nimi dne 11. 2. 2025 dodal, že před týdnem během bombardování izraelských letadel zničili domov jeho dědečka.
11. Rozhodnutím ze dne 17. 2. 2025, č. j. OAM-518/ZA-ZA11-P05-R2- 2021 („druhé rozhodnutí žalovaného“), žalovaný znovu shledal žalobcovu opakovanou žádost nepřipustnou a řízení o ní zastavil. Žalobcem doložené prohlášení X v jazyce arabském nechal přeložit do češtiny a zjistil, že ho vydalo hnutí X, X, oblast města X. K osobě žalobce (jehož jméno se v dokumentu zmiňuje) se v prohlášení uvádí, že X nesouhlasí s jeho jednáním a že ho stále pronásleduje, zařadila ho na seznam morálně padlých, vztahem s dívkou se dopustil neřesti, vzdálil se zvykům, tradicím a náboženství, a proto neunikne trestu smrti. V závěru oznámení se vyzývá i rodina žalobce, aby se od něj distancovala, jinak bude potrestána jako on.
12. Pokud jde o věrohodnost prohlášení X, žalovaný ji hodnotil na základě Informace MZV. Podle poznatků styčného úřadu a na základě konzultací s Honorárním konzulátem ČR v Betlémě a jím oslovených kontaktů se s největší pravděpodobností jedná o falzifikát. Podle sdělení styčného úřadu se obsah a zaměření listiny liší od dostupných a prostudovaných dokumentů vydávaných X. Je obvyklé, že u takového dokumentu bývá uvedeno datum jeho vydání (na doloženém oznámení datum vydání není). Rovněž neodpovídá příslušné praxi, aby hnutí X či X doručili na Západním břehu Jordánu takový dokument „přilepením na dům rodiny“.
13. Podle sdělení styčného úřadu je vzhledem k obsahu a zaměření publikovaných prohlášení vysoce nepravděpodobné, aby zástupci hnutí X nebo X učinili takovéto oznámení s výhrůžkou zabít kvůli jeho mimomanželského poměru s dívkou. Je rovněž vysoce nepravděpodobné, aby hnutí X či X dostáli výhrůžce v oznámení uvedené. Podle právního řádu Palestinské národní správy není na Západním břehu Jordánu trestný konsensuální mimomanželský poměr mezi svobodným mužem a svobodnou ženou. Rovněž nejsou známy informace, že by hnutí X nebo X vykonávali na Západním břehu Jordánu kvůli mimomanželskému poměru s dívkou vraždu ze cti. Obecně pak není známo, že by v takových případech hrozila muži vražda ze cti.

14. Žalovaný tedy shledal, že doložené oznámení X není věrohodné. Podle Informace MZV je falzifikátem – je vysoce nepravděpodobné, aby zástupci hnutí X nebo X učinili takovéto oznámení s výhrůžkou zabití žadatele kvůli jeho mimomanželskému poměru s dívkou, a je rovněž vysoce nepravděpodobné, aby hnutí X či X dostali výhrůžce v oznámení uvedené. Doložené oznámení X z důvodu nevěrohodnosti tedy rozhodně nelze považovat za novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.
15. Z Informace OAMP pak žalovaný vyvodil, že v Palestině nedošlo od meritorního posouzení předchozí žádosti žalobce (od dubna 2021) k jakékoliv změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, neboť by svědčila o tom, že by žalobce mohl čelit pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu.

III. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

16. **Žalobce** nejprve nesouhlasí, že by v Palestině od doby meritorního posouzení jeho první žádosti nedošlo k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Žalobce považuje za obecně známou skutečnost, která nevyžaduje žádné další dokazování, že v říjnu 2023 započala nová aktivní etapa Izraelsko-Palestinského konfliktu. Byť se útoky izraelských ozbrojených složek soustředí primárně na oblast pásma X, je zřejmé, že konflikt má i přímé negativní dopady na Západním břehu Jordánu. O tom svědčí například zpráva Lékařů bez hranic z února 2025, ze které plyne, že situace na Západním břehu Jordánu je velmi napjatá a nestabilní. Od října 2023 zde dochází k eskalaci násilí, které zahrnuje časté vojenské razie izraelské armády, střety s palestinskými ozbrojenci a útoky izraelských osadníků na palestinské komunity. Tyto incidenty vedly k mnoha obětem na životech a zraněním mezi civilisty.
17. Dokonce i Ministerstvo zahraničních věcí České republiky doporučuje zvážit cestování na Západní břeh Jordánu pouze v nezbytných případech a vyhýbat se oblastem se zvýšeným rizikem, jako jsou města Náblus, Džanín, Tulkarem a Tubás. Ministerstvo upozorňuje na to, že bezpečnostní situace v Jeruzalémě a na Západním břehu je obtížně předvídatelná a nestabilní. V lednu letošního roku sice došlo k uzavření příměří s hnutím X. Je však zřejmé, že se jedná pouze o dočasný stav a v tuto chvíli nelze spolehlivě předvídat, jak se bezpečnostní situace bude nadále vyvíjet.
18. Žalobce netvrdí, že by na území Západního břehu probíhal tzv. totální konflikt, který by vylučoval možnost návratu kohokoli do této oblasti. Již samotná existence ozbrojeného konfliktu v zemi původu žalobce, který vznikl poté, co žalovaný rozhodoval o první žalobcově žádosti, je však podle žalobce novou skutečností, která měla žalovaného vést k opětovnému meritornímu posouzení opakované žádosti.
19. V rámci tohoto posouzení by se pak zabýval intenzitou konfliktu a dalšími okolnostmi, aby mohl řádně posoudit, zda by žalobci v případě návratu nemohla hrozit vážná újma v podobě vážného ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu [§ 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu]. Případně se žalovaný měl vyjádřit alespoň k tomu, proč rozpoutání nového ozbrojeného konfliktu na území Palestiny nelze považovat za novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Tvrdit ovšem za současné situace, že od dubna 2021 nedošlo v Palestině k žádné významné změně, je podle žalobce naprosto nedostatečné.

20. Druhá žalobní námitka se týká toho, jak žalobce posoudil věrohodnost předloženého prohlášení X. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobcem předložené oznámení X je „s největší pravděpodobností“ falzifikát. To znamená, že žalovaný nemá jistotu, že toto oznámení skutečně není pravé. Zároveň žalovaný své závěry dostatečně nepodložil. Vychází pouze z Informace MZV, která odkazuje na sdělení styčného úřadu, které ovšem není podloženo žádnými konkrétními odkazy na zdroje informací. Tuto zprávu proto nelze považovat za dostatečně transparentní. Nemohla sloužit jako jediný podklad, na kterém žalovaný staví své závěry ohledně pravosti předloženého dokumentu. Žalobce trvá na tom, že oznámení je pravé. Sice jej nemá fyzicky k dispozici, vychází však ze sdělení jeho rodiny. Nemá důvod uvádět nepravdivé informace.
21. **Žalovaný** v reakci na žalobu uvedl, že v souladu s prvním rozsudkem krajského soudu posoudil pravost listiny a zjistil, že jde o falzifikát. V podrobnostech odkázal na své rozhodnutí.

IV. Posouzení věci

VI. 1. Právní východiska

22. Podmínky přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu obecně stanovuje § 11a odst. 1 zákona o azylu. Při hodnocení, zda je opakovaná žádost přípustná, musí žalovaný posoudit, zda (a) cizinec uvedl (nebo se objevily) nové skutečnosti nebo zjištění, které (b) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a (c) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
23. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96 (bod 19) plyne, že *rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat odůvodnění o tom, že:*

„1) *žadatel* v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany *neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany*, resp.

2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a

3) že *nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany*.

Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“ (pro přehlednost upravil a zvýraznil krajský soud).

VI. 2. Závěr žalovaného, že v zemi původu žalobce nedošlo k žádné relevantní změně, odporuje spisu

24. Žalobce nejprve zpochybňuje závěr žalovaného dovozený z Informace OAMP, že v Palestině nedošlo od meritorního posouzení předchozí žádosti žalobce (od dubna 2021) k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Tento závěr opravdu nemůže obstát. Podle soudu totiž odporuje samotné Informaci OAMP.

25. V ní se totiž v části 6. s nadpisem *Aktivní vojenské konflikty* ve vztahu k Západnímu břehu Jordánu s odkazy na bližší zdroje píše:

„Násilí na okupovaném Západním břehu Jordánu, kde žije na 2,7 milionu Palestinců a asi půl milionu Židů, se prudce vyostřilo po vypuknutí války v Pásmu Gázy, kterou v říjnu 2023 rozpoutal Hamás svým bezprecedentním útokem na jižní Izrael. Palestínští radikálové opakovaně útočí na izraelské civilisty, policisty i vojáky pomocí střelných zbraní, nožů i automobilů, zatímco izraelská armáda provádí pravidelné razie po celém okupovaném území. Dále se také zvýšilo násilí mezi Palestinci a izraelskými osadníky.

Podle palestinských zdravotnických úřadů bylo od října 2023 zabito na Západním břehu Jordánu nejméně 835 Palestinců. Většinu z nich zřejmě tvoří radikálové, mezi oběťmi jsou však i neozbrojení civilisté či mladiství, kteří se ocitli v blízkosti střetů. Podle údajů za rok 2024 zemřelo na Západním břehu 34 Izraelců - 15 vojáků a 19 civilistů. Z těchto civilistů bylo sedm osadníků.“ (zvýraznil krajský soud).

26. To obecně odpovídá tomu, co žalobce tvrdí v žalobě. A hlavně to nabourává závěr žalovaného, že se nic relevantního v posledních cca čtyřech letech na Západním břehu Jordánu nezměnilo. Podle soudu přitom Informace OAMP potvrzuje, že v roce 2023 došlo ke změně, která může mít relevanci minimálně z pohledu doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1 a 2 písm. b) zákona o azylu (hrozba špatného zacházení) či § 14a odst. 1 a 2 písm. c) zákona o azylu (vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu).
27. Žalovaný si tedy bude muset znovu položit otázku, zda opravdu od meritorního posouzení předchozí žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu nedošlo v zemi jeho původu ke změně, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Svoji novou odpověď bude muset opřít o náležité podklady. V té souvislosti se nepochybně může inspirovat i podklady, na něž žalobce odkazuje v žalobě. Ostatně sám žalobce je může žalovanému v dalším řízení předložit.

VI. 3. Informace MZV neposkytuje náležitý podklad k posouzení věrohodnosti předloženého prohlášení Brigády

28. Pokud jde o druhý žalobní bod a otázku věrohodnosti prohlášení X, pak má žalobce pravdu, že k náležitému zodpovězení této otázky nemohla postačovat Informace MZV.
29. Na základě § 23c písm. c) zákona o azylu mohou být podkladem pro vydání rozhodnutí zejména přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství o státu jejího posledního trvalého bydliště.
30. Podobně podle čl. 10 odst. 3 písm. b) procedurální směrnice členské státy zajistí, aby rozhodující orgán rozhodl o žádostech o mezinárodní ochranu po přiměřeném posouzení a za tímto účelem členské státy zajistí, aby byly získávány přesné a aktuální informace z různých zdrojů, například od Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu a Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) a od příslušných mezinárodních organizací pro lidská práva, týkající se obecné situace v zemích původu žadatelů a případně v zemích jejich průjezdu, a aby tyto informace měli k dispozici pracovníci odpovědní za posuzování žádostí a rozhodování o nich.
31. Soud si samozřejmě uvědomuje, že sám žalovanému doporučil, aby ověřil autentičnost předloženého prohlášení například pomocí relevantních zastupitelských úřadů v dané oblasti. Žalovaný na to správně zareagoval v tom směru, že se obrátil na Ministerstvo

zahraničních věcí, kterému popsal situaci a položil mu celkově 18 otázek, na které potřebuje znát odpověď. Ministerstvo zahraničních věcí se obrátilo na styčný úřad a žalovanému poté přeposlalo jeho odpovědi na tyto otázky. Výsledný podklad otázek a odpovědí měl tedy tuto podobu:

„1. Je možné posoudit celkovou autenticitu a pravost přiloženého dokumentu?

Dle poznatků SÚ Ramalláh na základě konzultací s HK v Betlémě a jím oslovených kontaktů se s největší pravděpodobností jedná o falzifikát.

2. Odpovídá formální podoba přiloženého dokumentu dokumentům používaným hnutím X a X mučedníků X na Západním břehu Jordánu (např. podoba hlavičky v jazyce arabském a anglickém, razítka atd.)?

Ano. Listina dílem kombinuje podobu hlavičky v anglickém i arabském jazyce používanou hnutím X, v níž jsou vepsány také X mučedníků X a je přidáno jejich logo a razítko.

3. Odpovídají uvedené formulace formulacím používaným na tomto typu dokumentů v dané době?

Obsah a zaměření listiny se liší od dostupných a prostudovaných dokumentů vydávaných X mučedníků X.

4. Odpovídá příslušné praxi, aby u typu takového dokumentu nebylo datum jeho vydání, datum narození hledané osoby a další jeho identifikační údaje?

Co se týče data, je obvyklé, že bývá uvedeno. Ohledně specifikace data narození hledané osoby či dalších identifikačních údajů nemůže X dát konkrétní odpověď.

5. Odpovídá příslušné praxi, aby hnutí X či X mučedníků X na Západním břehu Jordánu doručila přiložený dokument „přilepením na dům rodiny žadatele“?

Ne.

6. Je možné, aby zástupci hnutí X či X mučedníků X učinili takovéto oznámení s výhružkou zabít žadatele kvůli jeho mimomanželskému poměru s dívkou?

Vzhledem k obsahu a zaměření publikovaných prohlášení je to vysoce nepravděpodobné.

7. Jak lze charakterizovat hnutí X a X mučedníků X na Západním břehu Jordánu?

Fatah je zkratkou pro PS národně-osvobozené hnutí, jedná se o vládní PS politickou stranu na Západním břehu Jordánu a zároveň největší PS frakci v rámci Organizace pro osvobození Palestiny.

Brigády mučedníků X jsou militantním uskupením vzniklým za druhé intifády (tzv. intifády Al-Aksá v l. 2000-2005, odtud název) v uprchlickém táboře X u X. Nejedná se o organizaci s jasnou formální strukturou a hierarchií, řada příslušníků se identifikuje s hnutím X, jiní s dalšími PS skupinami či ozbrojenými uskupeními. X mučedníků X obnovily útoky na Západním břehu Jordánu v návaznosti na IL vojenskou operaci „Strážce hradeb“ proti Hamásu a Palestinskému islámskému džihádu v Gaze v květnu 2021.

8. Jaký je vztah mezi hnutím X, X mučedníků X a Palestinskou národní správou na Západním břehu Jordánu?

Vztahy jsou spletité a nejednoznačné zároveň. Řada příslušníků X mučedníků X se pokládá za členy X, rovněž oficiální korespondence X mučedníků X nese logo hnutí X, totéž platí pro webové stránky, které odkazují na zdroje a dokumenty hnutí. V případech, kdy se X mučedníků X přihlásí k zodpovědnosti za nějaký útok, bývají na fotkách „mučedníků“ zobrazeny jak logo X, tak logo X mučedníků X. Z dokumentů zabavených IL armádou vyplývá, že někteří členové X mučedníků X se v minulosti obrátili na představitele hnutí X s žádostí o finanční a osobní pomoc.

9. Je hnutí X či X mučedníků X státním orgánem Palestinské národní správy na Západním břehu Jordánu?

Hnutí X je vládnoucím politickým uskupením na Západním břehu Jordánu a jeho příslušníci jsou součástí Palestinské národní správy. X mučedníků X nejsou oficiálním uskupením ani státním orgánem.

10. Umožňuje právní řád Palestinské národní správy na Západním břehu Jordánu udělit trest či trest smrti za mimomanželský poměr s dívkou?

Dle právního řádu platného na Západním břehu Jordánu není konsensuální mimomanželský poměr mezi svobodným mužem a svobodnou ženou trestný. V případech, kdy se nejedná o konsensuální mimomanželský poměr nebo pokud je dotyčná dívka mladší 15 let, hrozí pachateli tresty nucených prací či odnětí svobody dle okolností. Dle právního řádu platného na Západním břehu Jordánu může být muž, který připraví o panenství dívku starší 15 let a svede ji se slibem sňatku, potrestán odnětím svobody po dobu tří měsíců až jednoho roku. Muž, který se dopustí cizoložství, může být potrestán odnětím svobody po dobu jednoho měsíce až jednoho roku.

11. Pokud ano, vynesly soudy Palestinské národní správy na Západním břehu Jordánu za takový čin nějaké tresty či rozsudky smrti? Byly takové rozsudky následně Palestinskou národní správou na Západním břehu Jordánu skutečně vykonány?

X nemůže v tomto případě dát konkrétní odpověď.

12. Jsou známy informace, že hnutí X či X mučedníků X vykonávají na Západním břehu Jordánu kvůli mimomanželskému poměru s dívkou vraždy ze cti?

Ne. Obecně pak nejsou známy případy, že by kvůli mimomanželskému poměru s dívkou hrozila vražda ze cti muži.

13. Je možné, aby hnutí X či X mučedníků X dostály výhružce v oznámení uvedené?

Vzhledem k výše uvedenému je to vysoce nepravděpodobné.

14. Zabývá se sekulární hnutí X vůbec problematikou vražd ze cti?

Ano.

15. Jaké oblasti na Západním břehu Jordánu má pod svou správou Palestinská národní správa a jaké oblasti Stát Izrael?

Dle Dohod z Osla je Západní břeh Jordánu rozdělen na tzv. území A, B a C. Území A (18 %, města a větší obce) je plně administrováno Palestinskou národní správou, na území B (22 %, menší obce) administruje civilní záležitosti Palestinská národní správa a bezpečnostní kontrolu vykonávají PS bezpečnostní složky spolu s IL. Území C (60 %) je pod plnou administrativní a bezpečnostní kontrolou IL.

16. Existuje na Západním břehu Jordánu pro Palestince v obdobných případech možnost obrátit se na orgány státní moci Palestinské národní správy nebo na izraelské státní orgány na Západním břehu Jordánu s žádostí o pomoc v případě vyhrožování ze strany hnutí X a X mučedníků X?

V případech vyhrožování se PS na Západním břehu Jordánu mohou teoreticky obrátit na orgány Palestinské národní správy, příp. na PS úřad veřejného ochránce práv (Independent Commission for Human Rights).

17. Pokud ano, jsou schopny orgány státní moci Palestinské národní správy nebo izraelské státní orgány v případě vyhrožování ze strany hnutí X a X mučedníků X poskytnout Palestincům účinnou pomoc a ochranu na Západním břehu Jordánu?

X nemůže v tomto případě dát konkrétní odpověď.

18. Existuje pro Palestince svoboda vnitřního pohybu v rámci území Západního břehu Jordánu?

Svoboda vnitřního pohybu pro PS v rámci území Západního břehu Jordánu, rozděleného na území A, B a C, je vzhledem k výše uvedeným specifikům a nestabilní bezpečnostní situaci omezena. Častým jevem jsou bezpečnostní kontroly na checkpointech či uzávěry určitých oblastí.

Zdroj: X.“

32. Podle krajského soudu se však žalovaný s takovýmto podkladem neměl ztotožnit. Žalovaný z dřívější judikatury už určitě dobře ví, že v této podobě vůbec nejde o použitelný podklad. Krajský soud již v minulosti opakovaně uvedl, že tyto informace, které představují jen

odpovědi na několik otázek žalovaného (zde konkrétně osmnáct), aniž by se v nich uváděl jediný ověřitelný zdroj či podklad pro poskytnuté odpovědi, nejsou přesnými a aktuálními informacemi týkajícími se země původu ve smyslu § 23c písm. c) zákona o azylu a čl. 10 odst. 3 písm. b) procedurální směrnice (srov. analogicky rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2022, č. j. 41 Az 20/2021-39, ve znění opravného usnesení ze dne 18. 10. 2022, č. j. 41 Az 20/2021-52, bod 58, či ze dne 28. 11. 2022, č. j. 41 Az 23/2022-120, bod 177). Soud takto poskytnuté informace nemůže přezkoumat, protože z Informace MZV neplyne, odkud je přesně styčný úřad čerpá.

33. Lze obdobně odkázat i na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2022, č. j. 48 Az 21/2021-27 (body 23 a 24), který neakceptoval Informaci MZV opřenu o odpovědi Zastupitelského úřadu ČR v Prištině. Krajský soud v Praze tehdy uvedl:

„V projednávané věci z Informace MZV nevyplývají ‚přesné‘ informace o zemi původu žalobce s označením jejich zdrojů. (...). Na základě Informace MZV si tak žalovaný nemohl učinit jakékoliv (odůvodněné) závěry (...), neboť ta nepodává jednoznačné, přesné a relevantní informace o zemi původu žalobce ve vztahu k jeho individuální situaci. (...). Navíc Informace MZV je sice důvěryhodná z toho hlediska, že byla vypracována se znalostí místních poměrů, nicméně z ní není zřejmé, z čeho zastupitelský úřad své poznatky čerpá, aby informace v ní obsažené byly ověřitelné (dohledatelné).“

34. Prakticky stejný problém nastal i v této věci. Informace MZV a odpovědi styčného úřadu obsahují řadu důležitých skutkových závěrů, ze kterých by – pokud by stály na odpovídajících zdrojích – opravdu plynula závažná zjištění poukazující na nevěrohodnost předloženého prohlášení Brigády a souvisejících tvrzení žalobce. Styčný úřad však neodkazuje na jakékoliv zdroje, ze kterých čerpá. Zmiňuje jen nespecifikované a neverifikovatelné konzultace s Honorárním konzulátem v Betlémě a jím oslovenými kontakty. Jeho odpovědi tak soud nemá, jak zkontrolovat a ověřit. Nelze je proto považovat za přesné a aktuální informace ve smyslu § 23c písm. c) zákona o azylu a čl. 10 odst. 3 písm. b) procedurální směrnice, na jejichž základě žalovaný mohl shledat prohlášení Brigády za nevěrohodné.
35. Ve svém prvním rozsudku přitom krajský soud zdůrazňoval, že si žalovaný má k posouzení, zda je pravděpodobné, že by X vůbec takové oznámení učinila a že by následně dostala výhružkám v něm uvedeným, opatřit *odpovídající podklady*. Tím samozřejmě měl na mysli podklady odpovídající § 23c písm. c) zákona o azylu a čl. 10 odst. 3 písm. b) procedurální směrnice. Tento závazný pokyn žalovaný ve výsledku nesplnil. Měl si od Ministerstva zahraničních vyžádat nápravu – aby styčný úřad doplnil ke všem svým odpovědím náležité zdroje, které budou následně kontrolovatelné a ověřitelné. To bude jeho úkolem v dalším řízení.

V. Závěr a náklady řízení

36. Krajský soud tedy znovu zrušil rozhodnutí žalovaného. V části, která se týká toho, zda v zemi původu žalobce došlo v mezidobí od meritorního posouzení jeho původní žádosti k nějaké relevantní změně, je jeho rozhodnutí v rozporu se spisem [§ 76 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního]. Shrnutí pokynu pro další řízení k této části rozhodnutí je výše v bodě 27.
37. Kromě toho žalovaného stále váže pokyn krajského soudu z jeho prvního rozsudku (viz jeho body 48 a 49), pokud jde o posouzení věrohodnosti prohlášení Xy. Tento pokyn žalovaný stále nesplnil, protože si neopatřil odpovídající podklady k posouzení otázky, zda je

pravděpodobné, že by X vůbec takové oznámení učinila a že by následně dostála výhružkám v něm uvedených (§ 78 odst. 5 soudního řádu správního). Konkrétní pokyn pro další řízení (navazující ten z prvního rozsudku) k této části rozhodnutí je výše v bodě 35.

38. Pokud jde o náklady řízení, žalobci jako úspěšnému účastníkovi řízení vzniklo právo na jejich náhradu. Žádné však nevyčísлил, proto mu je krajský soud nepřiznal. Žalovanému jako neúspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo (§ 60 soudního řádu správního).
39. Soud již nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud ji odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno dne 28. dubna 2025

Martin Kopa, v. r.
samosoudce